

handling tog det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds stærk Afstand derfra, og naturligvis maa første Behandling sammenlignes med første Behandling, og tredje med tredje. Hvordan vi ville stille os ved tredje Behandling, ved den højtærede Finansminister ikke. Det vil han faa at vide, naar vi komme til tredje Behandling. Selvfølgelig kan man stille en Toldlov saadan op, at et Mindretal kommer i en Tvangssituation. Det er givet, at naar man har faaet forkastet alle sine Forslag, maa man tage under Overvejelse, om det, der foreslaas, ikke alligevel er mere værd end den bestaaende Tilstand. Det er noget helt andet. Jeg skal blot, for at vise, at jeg har Ret, citere en 4—5 Linier af, hvad det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds sagde ved Sagens første Behandling den 14. Januar 1897, hvor han paa en Gang erklærede, at han sluttede sig til Toldkommissionens Mindretal og protesterede mod Tobakstoldens Forhøjelse. Linierne lyde saaledes: „Naar jeg nu har sagt, at jeg og mit Parti kunne følge Mindretallet“ — det er Toldkommissionens Mindretal — „ved de Nedsættelser, det har foretaget, maa jeg samtidig beklage, at vi ikke kunne følge Mindretallet ved de Forhøjelser, det har sat ind, nemlig ved Tobak, Cigarer, Drikkevarer, Silkevarer, fine Spisevarer, Krydderier og diverse Varer, en Forhøjelse af i alt 3,789,000 Kr.“ Den højtærede Finansminister vil se, hvilken nøje Overensstemmelse der er mellem Socialdemokratiets Toldstandpunkt den Gang og det, vi nu indtage.

Og hvad det finansielle Resultat angaar, foreslog den Gang det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds en yderligere Nedgang udover, hvad Folketinget kom til gennem Udvalgsarbejdet, paa henvend 4 Mill. Kr. I alt foreslog han en samlet Nedgang paa 10 Mill. Kr. af en Toldbyrde paa ca. 35 Mill. Kr. Han lod altsaa tilbage ca. 25 Mill. Kr. Tager den højtærede Finansminister vort Forslag, vil han se, at vi nedsætte udover Flertallets Forslag med ca. 10 Mill. Kr., i alt en 19 Mill. Kr. Draget fra den nuværende samlede Byrde af indirekte Skatter, Told- og Forbrugsafgifter, bliver der tilbage en 24—25 Mill. Kr. Den højtærede Finansminister vil altsaa se, at Socialdemokratiet i 1897 gennem det Standpunkt, det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds indtog, netop reducerede de samlede indirekte Skatter til et lignende Beløb som det, vi i dette Øjeblik reducerer dem til. Og den højtærede Finansmini-

ster vil endvidere lægge Mærke til, at det er ikke nogen Tilfældighed, det er, som jeg allerede havde Lejlighed til at sige forleden, sket med velberaad Hu, fordi vi der knytte os til Demokratiets gamle Standpunkt, fordi vi netop derigennem knytte Toldlovsforslaget til det Standpunkt, hele Venstre indtog her i 1884, da hele Venstre foreslog at fiksere de indirekte Skatter til 24 Mill. Kr.

Den højtærede Ordfører for Flertallet sagde — jeg har kun denne korte Bemærkning endnu tilbage til ham —, at man kunde ikke henvise til Venstres Standpunkt i Provisorietiden. Men 1884 laa forud for den egentlige Provisorietid. Ja, vi havde ganske vist haft det lille Provisorium af 1877, men det var dog først i 1885, at den egentlige Provisorietid begyndte. Om man har ventet den forud, anet den, er en anden Ting, men det var i 1884, at hele Venstre sagde: Toldskatterne ere 28 Mill. Kr., vi reducere dem successivt med 7 Mill. Kr. og fastslaa dernæst, at udover 24 Mill. Kr. maa de ingen Sinde naa. Jeg beder ærede Medlemmer lægge nøje Mærke til det; det er en historisk Kendsgerning; til dette knyttede det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) i 1897 sine Nedsættelser, og til dette knytte vi i Øjeblikket vore Nedsættelser; der er god Sammenhæng, god Kontinuitet mellem dette vort Standpunkt og Demokratiets gamle Standpunkt. Og der er god Kontinuitet mellem den ærede Ordførers Standpunkt nu og den moderate Politik, som blev indledet i 1890 med Øl-Sukker Loven osv.; men der er ingen Kontinuitet i den højtærede Finansministers Stilling med Venstres, med Demokratiets gamle Standpunkt.

Den højtærede Finansminister sagde til mig, at naar jeg havde erkendt den ærede Ordfører for Flertallet for at være tro imod sin Fortid, saa havde jeg med det samme givet den højtærede Finansminister Attest for det samme. Nej, det er saa lidt Tilfældet, som at der skulde være Ensartethed imellem den moderate Politik fra 1890 og den gamle Venstrepolitik. Der er efter min Mening en Modsætning der imellem, og den højtærede Finansminister havde ikke staaet paa den Plads, hvor han staar i Dag, hvis ikke der havde været denne Modsætning, og hvis han ikke var kommen frem i Politik netop gennem denne Modsætning. Jeg har allerede forleden overfor ham, da han talte om det gennemførlige — og den højtærede Finansminister havde den Dristighed igen i Gaar at tale om